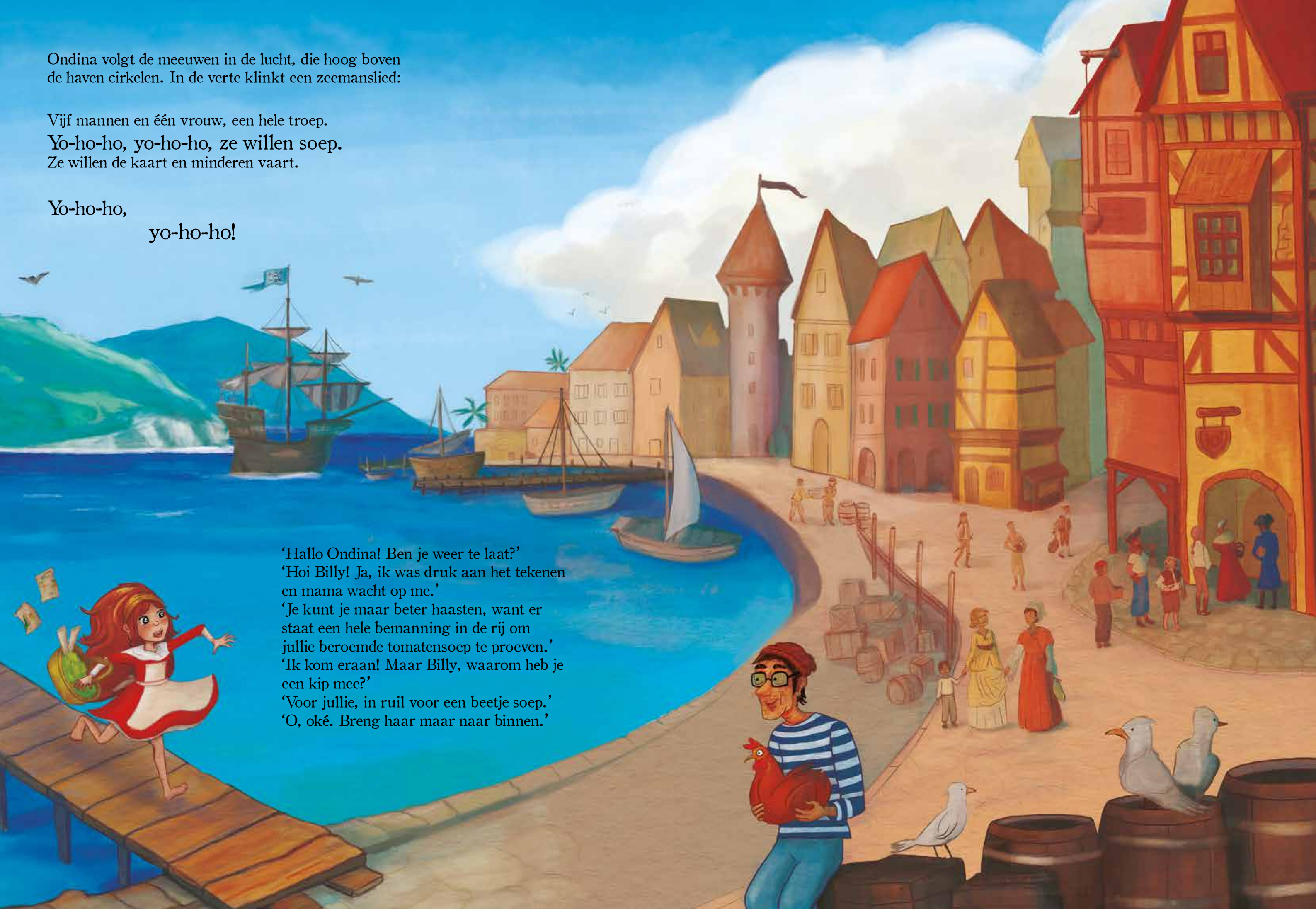

Ondina volgt de meeuwen in de lucht, die hoog boven
de haven cirkelen. In de verte klinkt een zeemanslied:

Vijf mannen en één vrouw, een hele troep.
Yo-ho-ho, yo-ho-ho, ze willen soep.
Ze willen de kaart en minderen vaart.

Yo-ho-ho,
yo-ho-ho!

‘Hallo Ondina! Ben je weer te laat?’
‘Hoi Billy! Ja, ik was druk aan het tekenen
en mama wacht op me.’
‘Je kunt je maar beter haasten, want er
staat een hele bemanning in de rij om
jullie beroemde tomatensoep te proeven.’
‘Ik kom eraan! Maar Billy, waarom heb je
een kip mee?’
‘Voor jullie, in ruil voor een beetje soep.’
‘O, oké. Breng haar maar naar binnen.’

Sinds papa er niet meer is, helpt Ondina haar mama in de herberg. 'Ondina! Kun je deze kan weer vullen, alsjeblieft? En kun je twee borden soep naar tafel drie brengen? O, en vraag ook even hoe die heren daar willen betalen. Dank je!' 'Komt in orde, mama ...'